EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 14.10.2022.
COM(2022) 543 final

2022/0332 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas četrdesmit otrajā sanāksmē

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA PRIEKŠMETS

Šis priekšlikums attiecas uz lēmumu, ar kuru nosaka nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas četrdesmit otrajā gadskārtējā sanāksmē, kas no 2022. gada 29. novembra līdz 2. decembrim norisināsies Strasbūrā, Francijā. Nostāja attiecas uz to, ka pastāvīgā komiteja plāno pieņemt 1) lēmumu par grozījumu konvencijas II pielikumā un III pielikumā un 2) lēmumu par grozījumiem, ko ierosināts izdarīt pastāvīgās komitejas reglamentā.

2. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

2.1. Konvencija par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību

1979. gada Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (Bernes konvencija) ("nolīgums") mērķis ir aizsargāt Eiropas savvaļas augus un dzīvniekus un to dabiskās dzīvotnes, jo īpaši ja to aizsardzībai ir vajadzīga vairāku valstu sadarbība. Tas ir starpvaldību līgums, kas noslēgts Eiropas Padomes aizgādībā. Nolīgums stājās spēkā 1982. gada 1. jūnijā. Eiropas Savienība kopš 1982. gada 1. septembra ir nolīguma līgumslēdzēja puse[1]. Patlaban nolīgumam ir 51 līgumslēdzēja puse, to vidū visas ES dalībvalstis.

2.2. Pastāvīgā komiteja

Pastāvīgā komiteja ir konvencijas lēmējinstitūcija ar pilnvarām novērtēt sugu saglabāšanās stāvokli un pēc tam izskatīt sugu sarakstu konvencijas pielikumos. Tās funkcijas ir uzskaitītas nolīguma 13.–15. pantā. Komitejas sanāksmes notiek ne retāk kā reizi divos gados vai tad, kad to pieprasa līgumslēdzēju pušu vairākums. Ierasts, ka pastāvīgā komiteja tiekas katru gadu.

Savienības nostāja par pielikumu grozījumiem, kā arī pastāvīgās komitejas reglamenta pārskatīšanu tiek noteikta ar Padomes lēmumu, kura pamatā ir Komisijas priekšlikums.

2.3. Paredzētie pastāvīgās komitejas akti

Paredzams, ka četrdesmit otrajā sanāksmē pastāvīgā komiteja pieņems divus lēmumus ar juridiskām sekām Eiropas Savienībai. Pirmais attiecas uz grozījumu nolīguma II pielikumā un III pielikumā, bet otrais sastāv no grozījumiem pastāvīgās komitejas reglamentā.

2.3.1. II pielikuma un III pielikuma grozījums

Saskaņā ar nolīguma 17. pantu pielikumu grozījumus pieņem ar līgumslēdzēju pušu divu trešdaļu balsu vairākumu. Tie stājas spēkā attiecībā uz visām Pusēm trīs mēnešus pēc to pieņemšanas pastāvīgajā komitejā, izņemot tad, ja viena trešdaļa līgumslēdzēju pušu ir cēlušas iebildumus. Ikviens grozījums stājas spēkā attiecībā uz tām līgumslēdzējām pusēm, kuras iebildumus nav cēlušas. Paredzētā akta mērķis ir grozīt nolīguma II pielikumu un III pielikumu, kā paredzēts nolīguma 17. pantā.

2.3.2. Pastāvīgās komitejas reglamenta grozījumi

Saskaņā ar nolīguma 13. panta 6. punktu pastāvīgā komiteja ir izstrādājusi savu reglamentu. Saskaņā ar reglamenta 21. noteikumu to var grozīt ar līgumslēdzēju pušu nodoto balsu divu trešdaļu vairākumu. Paredzētā akta mērķis ir reglamentu grozīt.

---

[1] Padomes Lēmums 82/72/EEK (1981. gada 3. decembris) par to, ka jānoslēdz Konvencija par Eiropas savvaļas dzīvnieku, augu un dabisko biotopu aizsardzību (OV L 38, 10.2.1982., 1. lpp.).

3. NOSTĀJA, KAS JĀIEŅEM SAVIENĪBAS VĀRDĀ

3.1. II pielikuma un III pielikuma grozījums

Šveice ir ierosinājusi grozīt nolīguma pielikumus. Priekšlikums paredz pazemināt vilka (*Canis lupus*) aizsardzības līmeni un pārvietot to no II pielikuma (īpaši aizsargājamās dzīvnieku sugas) uz III pielikumu (aizsargājamās dzīvnieku sugas – iespējama regulēšana). Dzīvnieku sugas iekļaušana II vai III pielikumā pamatojas uz nolīguma apspriešanas laikā pieejamajiem zinātniskajiem datiem un Eiropas Padomes Eiropas Dabas un dabas resursu aizsardzības komitejas izveidotajiem sarakstiem ar zīdītājiem, putniem, abiniekiem un rāpuļiem, kas Eiropā ir apdraudēti[2]. Kritēriji, pēc kādiem sugas pēc tam iekļauj pielikumu sarakstos vai no tiem svītro, saskaņā ar nolīgumu nav pieņemti.

Līdzīgu grozījumu ar mērķi atļaut vilku pārvaldību un kontroli, kurai nav vajadzīgas atkāpes saskaņā ar konvencijas 9. pantu, Šveice ierosināja jau 2018. gadā. Galvenais priekšlikuma atbalstam izteiktais arguments bija tāds, ka vilku skaits Eiropā kopš konvencijas stāšanās spēkā ir būtiski pieaudzis un tāpēc augsts aizsardzības līmenis vairs nav vajadzīgs. Pastāvīgās komitejas 38. sanāksmē priekšsēdētājs nolēma priekšlikumu uz balsošanu nevirzīt, jo bija skaidrs, ka liels skaits Pušu nav gatavas ieņemt nostāju šajā jautājumā. Šveice paziņoja, ka vēlas atgriezties pie priekšlikuma, tiklīdz būs pieejami relevantie ziņojumi, ko sniedz saskaņā ar Bernes konvenciju (ziņošana saskaņā ar Rezolūciju Nr. 8 (2012) par sugu un dzīvotņu saglabāšanās stāvokli), un no ES (ziņošana saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas[3] 17. pantu).

Pašreizējā Šveices priekšlikumā ir izklāstīti tie paši argumenti kā 2018. gada priekšlikumā. Tā pamatā ir sugas pozitīvā attīstība visā Eiropā un apgalvotā vajadzība saskaņot konvencijā noteikto aizsardzības statusu, ņemot vērā dažu līgumslēdzēju pušu pašreizējās atrunas attiecībā uz vilka stingrās aizsardzības statusu. Ja priekšlikums tiktu pieņemts, tas faktiski novestu pie tā, ka vilka populāciju aizsardzības statuss visā Eiropā būtu pats zemākais neatkarīgi no atšķirīgā saglabāšanās stāvokļa un tendencēm Pušu teritorijā un bioģeogrāfiskajos reģionos.

Kopš 2018. gada ir pieejama atjaunināta informācija par sugas saglabāšanās stāvokli.

Jaunākie novērtējumi saskaņā ar *IUCN* Sarkanās grāmatas kritērijiem ir veikti 2018. gadā. No deviņām galvenokārt pārrobežu vilka populācijām Eiropas Savienībā un tās kaimiņvalstīs tikai trīs ir "vismazāk apdraudētas", savukārt sešas ir "dilstošas" vai "gandrīz apdraudētas"[4]. Alpu rietumu un centrālās daļas populācija, kas sastopama Šveicē, un Skandināvijas populācija, kas sastopama Norvēģijā, *IUCN* Sarkanajā grāmatā ir novērtēta kā "dilstoša".

Turklāt 2020. gadā ES līmeņa novērtējums par vilka saglabāšanās stāvokli, kura pamatā ir dalībvalstu iesniegtie ziņojumi, liecina, ka sešos no septiņiem ES bioģeogrāfiskajiem reģioniem sugas saglabāšanās stāvoklis joprojām ir nelabvēlīgs–nepietiekams[5]. Lai gan populācijas un areāla tendences visā visumā uzlabojas, kas liecina, ka suga rekolonizē savas vēsturiskā areāla daļas, lielākajā daļā dalībvalstu un bioģeogrāfisko reģionu labvēlīgu saglabāšanās stāvokli tā vēl nav sasniegusi[6]. Suga joprojām ir pakļauta būtiskiem

---

2 Skatīt paskaidrojuma ziņojumu par Konvenciju par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (https://rm.coe.int/16800ca431).

3 Padomes Direktīva 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992.).

4 https://www.iucnredlist.org/species/3746/144226239.

5 https://nature-art17.eionet.europa.eu/article17/species/summary/?period=5&group=Mammals&subject=Canis+lupus&region.

6 Dalībvalstis 2019. gadā ziņoja, ka vilka saglabāšanās stāvoklis ir labvēlīgs 18 no 39 bioģeogrāfisko reģionu nacionālajām daļām, kurās šī suga bija sastopama.

apdraudējumiem un noslogojumiem, pie kuriem pieder augsts cilvēka izraisītas mirstības līmenis (proti, malumedniecības rezultātā).

2021. gadā kļuva pieejami arī saskaņā ar Bernes konvencijas Rezolūciju Nr. 8 (2012) sniegto ziņojumu rezultāti[7]. Ziņošana par saglabāšanās stāvokli 2013.–2019. gadā bija testēšanas posmā, un ne visas līgumslēdzējas puses piedalījās šajā procesā. Šveice un Norvēģija – valstis, kurās atrodas ar ES dalībvalstīm kopīgu vilka populāciju pārrobežu areāls, – ir iesūtījušas savus ziņojumus. Šveices ziņojums liecina, ka kontinentālajā bioģeogrāfiskajā reģionā, kas ir viens no diviem valsts bioģeogrāfiskajiem reģioniem, vilka saglabāšanās stāvoklis ir nelabvēlīgs–nepietiekams. Norvēģijas ziņojumā teikts, ka sugas saglabāšanās stāvoklis abos tās bioģeogrāfiskajos reģionos nav zināms.

Eiropas Savienība pilnībā apzinās cilvēku un vilku līdzāspastāvēšanas problēmas, kas rodas vilku skaita un areāla atgūšanas rezultātā. Minētās problēmas prasa saglabāt modrību un nemitīgi uzraudzīt stāvokli. Uz šādas uzraudzības rezultātu pamata var rasties vajadzība apsvērt tālākas darbības, to vidū pašreizējā vilku saglabāšanas satvara izvērtēšanu. Eiropas Savienība situāciju novērtēs, ņemot vērā pastāvīgās komitejas gaidāmās sanāksmes iznākumu. Tomēr patlaban, pēc iepriekš izklāstītajiem jaunākajiem datiem spriežot, Šveices priekšlikums visā Eiropā pazemināt vilka aizsardzības statusu, no zinātniskā un saglabāšanas skatpunkta raugoties, nav pamatoti. Priekšlikums neatbilst arī pašreizējam sugas tiesiskās aizsardzības statusam, kas noteikts Dzīvotņu direktīvas IV pielikumā. Bernes konvencijas un Dzīvotņu direktīvas galvenais mērķis, proti, nodrošināt sugas atjaunošanu un saglabāšanu labvēlīgā saglabāšanās stāvoklī, nav sasniegts. Stingras tiesiskās aizsardzības statuss šķiet nepieciešams, lai atbalstītu centienus novērst lielākos sugas apdraudējumus. Pašreizējais tiesiskais regulējums ļauj sugai pastāvīgi atjaunoties un nodrošina Pusēm rīkus, kas vajadzīgi konkrētu problēmu risināšanai, to vidū iespēju saskaņā ar konvencijas 9. pantu (un Dzīvotņu direktīvas 16. pantu) piešķirt atkāpes saskaņā ar vajadzīgajiem nosacījumiem[8].

Šveices priekšlikums saskaņotu vilka aizsardzību Bernes konvencijas satvarā, it visur piemērojot zemāko aizsardzības statusu. Ņemot vērā jaunākos saglabāšanās stāvokļa novērtējumus, ir ieteicams uzlabot starptautisko sadarbību starp Pusēm, kurām ir kopīgas vilka pārrobežu populācijas, jo tās rezultātā varētu tikt atceltas spēkā esošās atrunas un labāk koordinēti saglabāšanas un pārvaldības centieni. Jāatzīmē, ka Šveice un Norvēģija nav izteikušas atrunas, jo starp vilka tiesiskās aizsardzības statusu šajās valstīs un dalībvalstīs, ar kurām tām ir kopīgas vilka populācijas, neatbilstības nav.

Tāpēc, pamatojoties uz patlaban pieejamajiem jaunākajiem zinātniskajiem datiem un ievērojot pašreizējo ES tiesisko regulējumu, Eiropas Savienībai būtu jāiebilst pret Šveices priekšlikumu vilku (*Canis lupus*) no nolīguma II pielikuma "Īpaši aizsargājamās dzīvnieku sugas" pārvietot uz III pielikumu "Aizsargājamās dzīvnieku sugas". Tomēr tā nemitīgi izskatīs vilka populāciju attīstību un vilku un cilvēku līdzāspastāvēšanas problēmas.

3.2. Pastāvīgās komitejas reglamenta grozījumi

Covid-19 pandēmijas dēļ 2020. un 2021. gadā nolīguma pastāvīgā komiteja tikās, izmantojot tiešsaistes platformu. Pieredze bija pozitīva, taču atklājās nepieciešamība nolīguma pašreizējos noteikumus, rīkus un lēmumu pieņemšanas procesus pielāgot jaunajām darba

[7] Dokuments T-PVS/PA(2020)03, Ziņošana saskaņā ar Rezolūciju Nr. 8 (2012) (https://rm.coe.int/reporting-under-resolution-no-8-2012-period-2013-2018-final-report/16809fad04), un valstu kopsavilkuma infopaneļi, kuros sniegti dati, ko ziņojušas konvencijas līgumslēdzējas puses, kuras nav ES dalībvalstis (https://www.coe.int/en/web/bern-convention/national-summary-dashboards).

[8] https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a17dbc76-2b51-11ec-bd8e-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-search.

metodēm un vajadzībām. Sekretariāts sadarbībā ar Bernes konvencijas Prezidiju ierosināja vairākus grozījumus (dokuments **TPVS/Inf(2022)29**) pastāvīgās komitejas reglamentā, kas izveidots saskaņā ar nolīguma 13. panta 6. punktu.

Papildus nelielām redakcionālām izmaiņām, kas ierosinātas, lai tekstu padarītu precīzāku un konsekventāku, ierosinātie grozījumi attiecas uz tālāk nosauktajiem elementiem.

- **1. noteikums. Sanāksmes**: ieviest iespēju rīkot attālinātas virtuālas sanāksmes un organizēt balsošanu ar elektroniskiem līdzekļiem.
- **2. noteikums. Sasaukšana**: pastāvīgās komitejas sanāksmes sasaukšanai paredzēto paziņošanas termiņu (no diviem mēnešiem) saīsināt līdz sešām nedēļām.
- **6. noteikums. Dokumentācija**: konkretizēt informācijas tehnoloģiju izmantošanu sanāksmju dokumentu sagatavošanā un nosūtīšanā līgumslēdzējām pusēm, arī rakstiskās procedūras vai vienkāršotas rakstiskās procedūras (klusēšanas procedūra) vajadzībām.
- **7. noteikums. Kvorums**: precizēt, kas ir kvorums (vairāk nekā puse no līgumslēdzējām pusēm).
- **8. noteikums. Balsošana**: precizēt balsošanas un rakstiskajā procedūrā organizētas balsošanas kārtību.
- **11. noteikums. Priekšsēdētājs**: precizēt balsošanas procedūru un balsu vairākumu Prezidija locekļu ievēlēšanai gadījumā, ja vajadzīga trešā balsošanas kārta.
- **19. noteikums. Prezidijs**: iekļaut kvoruma prasību attiecībā uz Prezidija apspriedēm un 19. noteikuma c) apakšnoteikumu, kas skaidri nosaka konkrētās Prezidija funkcijas.
- **1. papildinājums par noteikumiem, kas piemērojami novērtējumiem uz vietas**: iekļaut prasību, ka līgumslēdzējai pusei un sūdzības iesniedzējam jāvienojas par misijai norīkoto ekspertu un par tai izvirzītajiem darba uzdevumiem, kā arī prasību, ka uzņēmējvalstij jāsedz vietējās transporta, mutiskās tulkošanas un dokumentu rakstiskās tulkošanas izmaksas.
- **2. papildinājums par noteikumiem, kas piemērojami mediācijai**: iekļaut līdzīgas prasības kā attiecībā uz novērtējumiem uz vietas.

Visi ierosinātie grozījumi, kas attiecas uz iespēju rīkot attālinātas virtuālas sanāksmes un rakstiskas procedūras, atbilst praksei citos daudzpusējos nolīgumos par vidi un ir vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nolīgumu darba metodes ir pielāgotas darbam virtuālā vidē.

Pastāvīgās komitejas sanāksmes sasaukšanai paredzēto paziņošanas termiņu ierosināts saīsināt līdz sešām nedēļām, lai nodrošinātu lielāku elastību gadījumā, ja rodas vajadzība rīkot pastāvīgās komitejas ārkārtas sanāksmi. Tā kā praksē nolīguma galvenā lēmējinstitūcija tiekas reizi gadā, paredzams, ka šis noteikums tiks izmantots tikai izņēmuma kārtā.

Ierosinātie grozījumi, ar kuriem precizē Prezidija funkcijas, uzņēmējvalstu atbildību par izziņas darbu uz vietas un mediācijas apmeklējumiem, kā arī nepieciešamo vienošanos par darba uzdevumiem un ekspertu atlasi, izriet no pašreizējās prakses nolīguma funkcionēšanā. Šie līdz šim nerakstītie noteikumi ir tikuši plaši īstenoti, un līgumslēdzējas puses tos ir plaši atzinušas.

Tāpēc visi ierosinātie pastāvīgās komitejas reglamenta grozījumi Eiropas Savienībai būtu jāatbalsta.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Padomei ir jāpieņem lēmums, ar kuru nosaka nostāju, kas, gatavojoties pastāvīgās komitejas četrdesmit otrajai sanāksmei, Savienības vārdā jāieņem gan par priekšlikumu grozīt nolīguma pielikumus, gan par priekšlikumiem grozīt pastāvīgās komitejas reglamentu. Reglamenta grozījumu priekšlikumu dēļ izmaiņas spēkā esošajos Savienības tiesību aktos nebūs vajadzīgas.

4. JURIDISKAIS PAMATS

4.1. Procesuālais juridiskais pamats

4.1.1. Principi

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 218. panta 9. punktā paredzēti lēmumi, ar kuriem nosaka "*nostāju, kas Savienības vārdā jāapstiprina kādā ar nolīgumu izveidotā struktūrā, ja šāda struktūra ir tiesīga pieņemt lēmumus ar juridiskām sekām, izņemot lēmumus, kas papildina vai groza attiecīgajā nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu*".

Jēdziens "*lēmumi ar juridiskām sekām*" ietver aktus, kam ir juridiskas sekas saskaņā ar starptautisko tiesību normām, kuras reglamentē attiecīgo struktūru. Tas ietver arī instrumentus, kam nav saistoša spēka saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, bet kas "*var būtiski ietekmēt Savienības likumdevēja pieņemtā tiesiskā regulējuma saturu*"[9].

4.1.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Pastāvīgā komiteja ir ar nolīgumu izveidota struktūra.

Akti, ko pastāvīgā komiteja tiek aicināta pieņemt, ir akti ar juridiskām sekām. No nolīguma 6. panta izriet, ka paredzētie akti būs saistoši starptautisko tiesību nozīmē. Paredzētie akti nepapildina un negroza nolīgumā noteikto iestāžu sistēmu.

Tāpēc ierosinātā lēmuma procesuālais juridiskais pamats ir LESD 218. panta 9. punkts.

4.2. Materiālais juridiskais pamats

4.2.1. Principi

Lēmumam, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, materiālais juridiskais pamats galvenokārt ir atkarīgs no tā, kāds mērķis un saturs ir paredzētajam aktam, attiecībā uz kuru Savienības vārdā tiek ieņemta nostāja. Ja paredzētajam aktam ir divi mērķi vai divi komponenti un viens no tiem ir atzīstams par galveno, bet otram ir pakārtota nozīme, tad lēmums, ko pieņem saskaņā ar LESD 218. panta 9. punktu, jābalsta uz viena materiālā juridiskā pamata, proti, tā, ko prasa galvenais jeb dominējošais mērķis vai komponents.

4.2.2. Piemērošana konkrētajā gadījumā

Paredzētā akta galvenais mērķis un saturs attiecas uz vidi.

Tāpēc ierosinātā lēmuma materiālais juridiskais pamats ir LESD 192. panta 1. punkts.

4.3. Secinājums

Ierosinātā lēmuma juridiskajam pamatam vajadzētu būt LESD 192. panta 1. punktam saistībā ar LESD 218. panta 9. punktu.

---

[9] Eiropas Savienības Tiesas 2014. gada 7. oktobra spriedums, Vācija/Padome, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61.–64. punkts.

5. PAREDZĒTĀ AKTA PUBLICĒŠANA

Tā kā ar pastāvīgās komitejas aktiem tiktu grozīts nolīguma II un III pielikums un pastāvīgās komitejas reglaments, būtu lietderīgi aktus publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, ja tie tiktu pieņemti.

2022/0332 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas četrdesmit otrajā sanāksmē

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Konvenciju par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību (Bernes konvencija) (“nolīgums”) Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu 82/72/EEK[10], un tā stājās spēkā 1982. gada 1. septembrī.

(2) Saskaņā ar nolīguma 17. pantu pastāvīgā komiteja var pieņemt lēmumu grozīt nolīguma pielikumus.

(3) Pastāvīgajai komitejai tās četrdesmit otrajā sanāksmē, kas norisināsies no 2022. gada 29. novembra līdz 2. decembrim, ir jāpieņem lēmums par grozījumiem nolīguma II pielikumā un III pielikumā.

(4) Saskaņā ar nolīguma 13. panta 6. punktu pastāvīgā komiteja ir izstrādājusi savu reglamentu, un saskaņā ar 21. pantu pastāvīgā komiteja to var grozīt.

(5) Pastāvīgā komiteja ir aicināta savā četrdesmit otrajā sanāksmē, kas norisināsies no 2022. gada 29. novembra līdz 2. decembrim, pieņemt arī reglamenta grozījumus.

(6) Ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā jāieņem pastāvīgajā komitejā, jo abi tās lēmumi būs Savienībai saistoši.

(7) Šveice ir iesniegusi priekšlikumu vilku (*Canis lupus*) no nolīguma II pielikuma “Īpaši aizsargājamās dzīvnieku sugas” pārvietot uz III pielikumu “Aizsargājamās dzīvnieku sugas”.

(8) Uz pašreizējo datu pamata pazemināt visu vilka populāciju aizsardzības statusu, no zinātniskā un saglabāšanas skatpunkta raugoties, nav pamatoti. Sugas saglabāšanās stāvoklis visā kontinentā joprojām ir atšķirīgs: saglabāšanās stāvoklis kā labvēlīgs novērtēts tikai 18 no 39 ES bioģeogrāfisko reģionu nacionālajām daļām. To apstiprina jaunākā pieejamā zinātniskā informācija par sugas saglabāšanās stāvokli, kas izriet no ziņojumiem, ko sniedz saskaņā ar Dzīvotņu direktīvas 17. pantu un Bernes konvencijas Rezolūciju Nr. 8 (2012). Arī joprojām pastāvošie sugas apdraudējumi, to vidū tādi jauni apdraudējumi kā robežu žogi un vilka un suņa hibridizācija, prasa saglabāt stingras aizsardzības statusu.

(9) Tāpēc Savienībai pret Šveices priekšlikumu būtu jāiebilst.

[10] OV L 38, 10.2.1982., 1. lpp.

(10) Nolīguma sekretariāts sadarbībā ar Prezidiju pastāvīgās komitejas reglamentā ir ierosinājis vairākus grozījumus, jo īpaši tādēļ, lai nolīguma darba metodes un procedūras pielāgotu jaunām virtuālām darba metodēm un rīkiem.

(11) Ierosinātie reglamenta grozījumi atbilst praksei, kas jau ir ieviesta citos daudzpusējos nolīgumos par vidi, vai nolīguma darbībā pastāvošajām praksēm, kas ir plaši akceptētas.

(12) Tāpēc visi ierosinātie pastāvīgās komitejas reglamenta grozījumi Savienībai būtu jāatbalsta,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā jāieņem Konvencijas par Eiropas dzīvās dabas un dabisko dzīvotņu aizsardzību pastāvīgās komitejas četrdesmit otrajā sanāksmē, ir šāda:

(1) iebilst pret priekšlikumu vilku (*Canis lupus*) no nolīguma II pielikuma "Īpaši aizsargājamās dzīvnieku sugas" pārvietot uz III pielikumu "Aizsargājamās dzīvnieku sugas";

(2) atbalstīt ierosinātos pastāvīgās komitejas reglamenta grozījumus, kas iekļauti dokumentā TPVS/Inf(2022)29.

2. pants

Savienības pārstāvji, ņemot vērā pastāvīgās komitejas četrdesmit otrās sanāksmes virzību un apspriedušies ar dalībvalstīm koordinācijas sanāksmēs uz vietas, par 1. panta 2. punktā minētās nostājas precizējumu drīkst vienoties bez turpmāka Padomes lēmuma.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Komisijai.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs